

Verdensgenløsningsprincippet

(Symbol nr. 2)

1. Forældreprincippet

Vi omtalte i forklaringen til symbol nr. 1, at naturens skabelsesprocesser er logiske, og at der derfor måtte være et levende ophav til disse skabelsesprocesser. Vi skal her ved hjælp af symbol nr. 2 påpege et område af disse skabelsesprocesser, der i særlig grad viser ikke blot logik, men også kærlighed. Alle de højest udviklede dyr er, ligesom menneskene, underkastet et princip, vi udtrykker som „forældreprincippet“. Takket være dette princip kan intet afkom fødes i disse væseners livssfære uden i kraft af et par forældre. I disse forældre skabes der normalt en vis form for kærlighed til dette afkom. Denne giver sig udslag i, at nævnte forældre sørger for deres spæde afkom, indtil det er vokset frem til selv at kunne klare sin opretholdelse af livet. Dette afkom bliver således beskyttet, passet og plejet af dets forældre, så længe det selv er hjælpeløst. Uden denne kærlighed ville der ikke være nogen mulighed for højere livsformer at inkarnere i Jordens særlige fysiske struktur. Og det er kun unaturlige forældre, der viser ligegyldighed eller manglende sympati eller kærlighed til deres afkom. — At de lavere livsformers formering eller forplantning foregår på en anden måde, hvor denne kærlighed ikke er nødvendig, grundet på andre beskyttelses- eller andre hjælpemidler for afkommets trivsel, forandrer ikke det her nævnte forældreprincips identitet som kærlighed.

2. Verdensgenløserne og menneskehedens åndelige førelse

Men det er ikke blot i afkomsbeskyttelsen, at dette kosmiske princip er til stede. Det eksisterer også som det fundamentalt bærende princip i selve menneskehedens udvikling og åndelige førelse fra primitivitet til intellektualitet, fra inhamanitet til humanitet. Det er i kraft af dette princip, at verdensreligionerne er blevet skabte. Og det er dette princip, religionsstifterne eller de såkaldte „verdensgenløserne“ har været besjælet af. Disse væsener har haft den samme autoritet overfor de folk eller menneskegrupper, for hvilke de blev verdensgenløserne, som forældrene har over for deres børn. Ligesom forældrene er naturlige opdragere af børnene, således er verdensgenløserne opdragere af de folk, hvis åndelige førere de blev. Disse verdensgenløserne er væsener, der er mere eller mindre forud for den almene menneskehed i ånd og kultur. De har selv gennemgået den udvikling og kultur i tidligere liv, som de blev fødte til at skulle føre Jordens mennesker ind i. Dette forstås bedre, når vi senere kommer frem til forklaringen om reinkarnationens og udviklingens analyser. I kraft af dette guddommelige kosmiske forældre- eller verdensgenløsningsprincip har de forskellige folkeslag igennem tiderne

altid haft deres verdensgenløserne eller de af dem stiftede religioner. Nævnte guddommelige væsener har således været banebrydere for deres tilhængeres mentale og moralske udformning.

3. De ufærdige menneskers kosmiske forældreprincip

Efterhånden som menneskeheden udviklede sig fra primitiv naturmennesketilstand og frem til en mere human og kulturel væremåde, måtte de naturligtvis have verdensgenløserne eller kosmiske førere af tilsvarende højere humane og kulturelle kvalifikationer. Og de store, i dag gældende, verdensreligioner viser da også, at deres ophav har været i stand til at give menneskene store urokkelige, kosmiske facitter fra livsmysteriets løsning, men ganske vist kun som postulater eller dogmer uden intellektuel underbygning eller bekræftelse. Dette skyldes ikke verdensgenløserne, men derimod den omstændighed, at menneskene endnu ikke var intellektuelle og humane nok til at kunne forstå disse facitters logiske eller videnskabelige udredning. Vi ser f. eks. hvor lidt menneskene har kunnet forstå af Jesu Kristi store facitudtalelser. Han var derfor allerede i sin tid klar over dette og vidste, at det næste skridt i verdensgenløsningens hjælpeudfoldelse for menneskene måtte vente, til de havde gennemgået dommedagens lidelser og her fået deres bevidsthed, deres intellektuelle og humane evner mere udviklede. Og da måtte verdensgenløsningen blive – ikke postulater eller dogmer — men derimod ren, kosmisk videnskab, altså en fundamental intellektuel underbygning af de kosmiske facitter i sammenhængende tankerækker, kontrollerbar igennem udviklet human og intellektuel tænkning. Det er denne videnskab, han udtrykker som „talsmanden den hellige ånd“. Denne overførelse af kosmisk eller åndelig videnskab til menneskeheden bliver verdensgenløsningens sidste store hjælpeindsats. Igennem denne videnskab når menneskeheden frem til dens færdiggørelse i Guddommens skabelse. Igennem den bliver det jordiske menneske efterhånden til „mennesket i Guds billede efter hans lignelse“. Og Guds skabelse af mennesket er dermed sket fyldest. Det er selv blevet til vejen, sandheden og livet. — Og således er verdensgenløsningsprincippet et fundamentalt bærende kærlighedsprincip, der gør Guddommen til forsyn og fader for alle levende væsener.

4. Forklaring til symbol nr. 2

Trappeformationen midt på symbolet symboliserer de jordiske menneskers udviklingsstadier eller udviklingstrin fra »dyr« til »menneske«.

Det orangefarvede felt symboliserer »dyreriget«. Af dette rige er det ufærdige menneske ikke fri, så længe det endnu ikke har overvundet sine dyriske tendenser.

Det gule felt symboliserer det totalt fuld-

komne »menneskerige«, hvor alle elsker alle, og hvor der hverken er krig, dødsrig eller pine. Her er hele menneskeheden blevet til eet folk, een hjord og een hyrde.

Det lysende felt med stjernen foroven symboliserer Guddommen, som er forsyn og fader til alle levende væsener.

Strålerne, der udgår fra stjernen og ned over trappeformationen symboliserer Guds ånd i

form af verdensreligionerne og dermed verdensgenløsningsprincippet. — At der kun er tre stråler betyder ikke, at der kun er tre verdensreligioner, tværtimod. De skal netop betyde, at der er mange religioner.

Den nederste del af disse stråler er orange-farvede, det skal betyde, at her stimulerer religionerne det dyriske eller dræbende princip i menneskene. Gudsdyrkelsen vil derfor her være mere eller mindre inhuman eller »hedensk.« De gule felter på strålerne symboliserer, at her på disse trin er menneskene vokset frem til de humane religioner, hvortil kristendommen hører.

Når strålerne øverst oppe er hvide og går sammen i lysfiguren eller stjernen, der som

nævnt symboliserer Guddommen, betyder det, at her er alle verdens religioner afløst af kosmisk videnskab. Kosmisk videnskab kan kun udgøre den absolutte sandhed, der er selve livsmysteriets løsning. Og denne kan kun være ens for alle.

På det øverste trin er menneskets næstekærlighedsevne og den heraf følgende intuitionsevne blevet så udviklet, at det pågældende væsen i kraft af dette bliver bevidst i Guds bevidsthed eller den såkaldte »hellige ånd«. De når her frem til at blive til »mennesket i Guds billede efter hans lignelse«, hvilket igen vil sige: det totalt fuldkomne menneske. Det er her, det selv bliver til vejen, sandheden og livet.